

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BISTRIȚA NĂSĂUD
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
Dosar nr. 112/2007

SENTINȚĂ CIVILĂ NR. 194/CA/2007

Ședința publică din data de 11 Octombrie 2007

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE :

JUDECĂTOR :

GREFIER :

Pe rol fiind pronunțarea sentinței civile ca urmare a contestației act administrativ fiscal cererii formulate de reclamanta SC. SRL BISTRIȚA împotriva pârâtelor DGFP BN, DIRECȚIA REGIONALĂ A VĂMILOR - BIROUL VAMAL BISTRIȚA, DIRECȚIA REGIONALA VAMALA CLUJ.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care se constată că prezenta cauză s-a dezbătut în ședința publică din 27 septembrie 2007 susținerile și concluziile părților prezente fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Deliberând, constată:

Reclamanta SC. SRL Bistrița a formulat acțiune în contencios administrativ în contradictoriu cu pârâtele DGFP Bistrița-Năsăud – Biroul de Soluționare a Contestațiilor și Direcția Regională a Vămilelor – Direcția Regională Vamală Bistrița, solicitând ca prin sentință să se dispună anularea deciziei nr. 25 din 31 mai 2007 privind soluționarea contestației prealabile, și a deciziei nr.10/29 martie 2007 pentru regularizarea situației privind obligațiile fiscale accesorii suplimentare stabilite de controlul vamal. (majorări și penalități, anularea procesului verbal de control încheiat la 20 martie 2007 și ca o consecință exonerarea de la plată a majorărilor și penalităților în sumă de lei).

În motivarea acțiunii se arată că a formulat contestație la DGFP BN pentru anularea procesului verbal și a deciziei nr.10 / 29 martie 2007 pentru regularizarea situației privind obligațiile fiscale accesorii de 10.398 lei reprezentând majorări și penalități de întârziere aferente unor drepturi de import stabilite suplimentar în valoare de achitate la 4 ianuarie 2007.

Drepturile de import suplimentar stabilite de controlul vamal cuprind exclusiv drepturile vamale – taxe vamale, comision vamal, TVA – aferente unor importuri efectuate potrivit declarațiilor vamale I/17862/11 octombrie 2005 și I/17861/11 octombrie 2005 (două semiremorci) iar în urma controlului „aposteriori” privind originea mărfii UE de către autoritatea vamală s-a constatat că acestea nu ar fi mărfuri de origine UE potrivit protocolului IV al acordului România-UE, motiv pentru care nu se aplică preferințe tarifare. (Decizia nr. 101/18 decembrie 2006).

Reclamanta arată că reprezentantul vamal la data stabilirii majorărilor și penalităților, de întârziere stabilite prin decizia de regularizare nr. 10/2007 avea obligația legală atât în motivarea în fapt și drept să țină cont de actele normative aferente datei importului, (L.141/1997 modific., HG.626/1997 privind aprobarea regulamentului vamal modific. prin HG.1116/2001). Potrivit art.61/141/1997 Autoritatea Vamală într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă are dreptul să efectueze controlul vamal ulterior. Potrivit art.61 alin.3 în situația constatării încălcării reglementărilor vamale aplicate poate stabili în sarcina titularului operațiunii și plata unor majorări de întârziere aferente diferenței dacă nu se achită în 7 zile (aceasta fiind abrogată prin L.174/2004, art.I pct.144 ce modifică art.200 ce modifică din Codul de procedură fiscală). Astfel rezultă că datoria vamală stabilit în cadrul controlului vamal aposteriori este exigibilă, doar la momentul stabilirii ei, (proces verbal de control 7726/8 septembrie 2006), astfel că nu poate comporta penalități pentru perioada anterioară (11 octombrie 2005 – 8 septembrie 2006), invocându-se în acest sens decizia civilă nr. 4254 a CA Cluj.

Reclamanta mai arată că procesul verbal de control 7726 din 8 septembrie 2006 devenit titlu executoriu cuprinde ca obligație suplimentară doar taxele vamale, comisionul vamal și TVA, care au și fost achitate, nu și alte accesorii, calculate în baza art.109 alin.1 și art.115 din OG.92/2003 și Codul Vamal al României accesorii calculate prin procesul verbal 1847/2007 și Decizia 10/2007 cu titlu de obligație fiscală accesorii contestate ca fiind nelegale și netemeinice, calculate după achitarea drepturilor vamale de import achitate. (5021/2007).

În probațiune se anexează actele invocate în acțiune, iar în drept se invocă disp.art.1 alin.10, art.11-12 din L.554/2004.

Pârâta DRV Cluj a formulat întâmpinare solicitând respingerea acțiunii, formulată împotriva deciziei nr.25 și a actelor administrative emise de autoritatea vamală. Se atestă faptul că reclamanta a importat două semiremorci prezentând dovezi de origine pentru a obține tarife vamale preferențiale, tarife care au fost aplicate însă ulterior s-a stabilit că dovezile de origine prezentate nu îndeplineau condițiile cerute, astfel că s-a procedat la invalidarea regimului tarifar întocmindu-se actul constatator al cărui anulare o solicită reclamanta. Se mai arată că datoria vamală s-a născut la data efectuării importului, astfel că în mod corect s-a calculat și întocmit procesele verbale cuprinzând obligațiile accesorii.

Pârâta DGFP BN a formulat la rândul ei întâmpinare solicitând instanței să respingă acțiunea în contencios și în consecință să se mențină temeinică și legală decizia nr. 25/31 mai 2007. S-a arătat la fel împrejurarea atestată și de cealaltă pârâtă că reclamantei i-au fost calculate accesorii aferente debitelor, în quantum de 10.398 lei prin Decizia de regularizare a situației nr. 10/29 martie 2007.

Împotriva acestei decizii reclamanta a formulat contestație care a fost respinsă prin decizia nr. 25 din 31 mai 2007 pronunțată de organul competent respectiv biroul de soluționare a contestațiilor.

Concluzionând se arată că în mod corect organul vamal a procedat la calcularea accesoriilor aferente drepturilor de import începând cu 11 octombrie 2005 fiind datorate până la data respingerii debitului, invocându-se în acest sens dispozițiile legale respectiv OG.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

La fond, reclamanta prin reprezentant a solicitat admiterea acțiunii introductive și anularea deciziilor așa cum s-a arătat în scris și conform concluziilor scrise ce se vor depune.

Reprezentantul pârâtei DGFP BN a solicitat respingerea ca nefondată a acțiunii și în consecință menținerea ca temeinic și legal al deciziei nr. 25/2007 conform întâmpinării și a concluziilor scrise ce se vor depune.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată că prin acțiunea în contencios administrativ formulat de reclamantă în contradictoriu cu pârătele a solicitat anularea Deciziei nr. 25/2007 și respectiv a Deciziei 10/2007 ca fiind netemeinice și nelegale. Așa cum rezultă din materialul probator administrat în cauză,

actele anexate de către reclamantă la acțiune, fil.7-27, precum și dosarul nr. 27/2005 al Biroului de soluționare a contestațiilor, din cadrul DGFP BN, acvitat la dosarul cauzei, rezultă că în sarcina reclamantei au fost calculate drepturi de impozit suplimentare în sumă totală de lei pentru două semiremorci importate în condițiile arătate și pentru care s-a anulat regimul tarifar preferențial inițial acordat. Astfel s-au stabilit diferențe suplimentare care în opinia părâtelor trebuiau achitate la data încheierii declarațiilor vamale, adică la 11 octombrie 2005.

Astfel că s-a emis Decizia de regularizare a situației prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei majorări de întârziere aferente, în cuantumul stabilit prin decizie, adică lei care reprezintă accesorii aferente unor drepturi de import lei la taxele vamale, la comision vamal, și lei la TVA). Așa cum s-a arătat diferența în sumă de lei a fost achitată de către reclamantă însă aceasta a refuzat să achite accesoriile în cuantum de lei pe care le-a și contestat și care prin decizia 25/31 mai 2007 au fost respinse astfel că s-au menținut în totalitate măsurile dispuse prin Decizia nr. 10/29 martie 2007. Organul de soluționare al contestației a reținut că în momentul importului adică 11 octombrie 2005 era aplicabilă L.141/1997 privind Codul vamal al României, și că debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate cu precizarea că aceste dispoziții vamale au fost preluate și în noua reglementare în materie vamală, astfel că reclamanta este ținută a achita și accesoriile calculate de organul vamal.

Împotriva acestei decizii a formulat acțiune reclamanta solicitând anularea atât a acestei decizii cât și a deciziei pentru regularizarea situației nr.10/29 martie 2007, prin care i s-au stabilit accesoriile. Mai arată reclamanta că diferența de 24634 lei s-a stabilit la data de 8 septembrie 2006, astfel că, calcularea accesoriilor începând cu 11 octombrie 2005 respectiv cu data introducerii în țară a semiremorcilor se privește ca fiind neîntemeiată.

În acest sens reclamanta a invocat mai multe decizii cu titlu de practică judiciară, pe care le-a anexat la acțiune. Din întregul material probator rezultă că datoria vamală a fost stabilită în cadrul controlului vamal a posteriori, devenind exigibilă doar la momentul stabilirii ei în aceste condiții neputând comporta penalități

au majorări pentru perioada anterioară. Așa cum a arătat și reclamanta ea a achitat diferența de lei la data de 8 septembrie 2006, astfel că nu înțelege să plătească accesoriile stabilite în sarcina sa de către organul vamal începând cu 11 octombrie 2005, data introducerii în țară a celor două semiremorci, aceasta în condițiile în care în speță sunt aplicabile disp.L.141/1997 privind Codul Vamal al României, a normativelor în vigoare la data de 11 octombrie 2005, data introducerii în țară a celor două semiremorci în discuție.

Față de actul normativ precizat aceste majorări nu pot fi calculate pentru o perioadă anterioară expirării termenului de plată de 7 zile de la comunicarea obligațiilor de plată, concluzia legală care se impune și care determină respingerea acțiunii este aceea că reclamanta nu datorează majorări și penalități astfel că acțiunea reclamantei se privește ca fiind întemeiată urmând a fi admisă cu consecința anulării deciziilor nr. 25 din 31 mai 2007 și nr. 10/29 martie 2007, ca netemeinice și nelegale.

Cheltuieli de judecată nu s-au solicitat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta **S.C.**

SRL BISTRIȚA cu sediul în Bistrița,

jud. Bistrița-Năsăud în contradictoriu cu pârâtele **D.G.F.P. Bistrița-Năsăud** cu sediul în Bistrița, str. 1 Decembrie, nr.6-8, jud. Bistrița-Năsăud, **Direcția Regională Vamala Cluj** cu sediul în Oradea, str. Armatei Romane, nr.4, jud. Bihor și în consecință:

Anulează ca nelegale decizia nr. 25/31 mai 2007 a DGFP Bistrița-Năsăud și decizia nr. 10/29 martie 2007 a Biroului Vamal Bistrița.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 11 octombrie 2007.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,